

วันที่ 9 ตุลาคม 2560 กลุ่มศึกษาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ได้เดินทางไปยื่นข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ต่อ

1. นายกรัฐมนตรี
2. ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
3. คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
4. เลขานุการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และมีการดำเนินการร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ... โดยจะมีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ใหม่ มีการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคเชื่อมโยงทั้งในและนอกเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ตลอดจนการพัฒนาเมือง ปรับเปลี่ยนการบริหารงานของส่วนราชการ รวมทั้งมีการกำหนดสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีการมาลงทุนในพื้นที่ซึ่งส่วนใหญ่โครงการที่จะได้รับการสนับสนุนให้มีขึ้นในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ล้วนเป็นโครงการขนาดใหญ่ ดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ และนักลงทุนขนาดใหญ่ อันจะนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง และจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออก อีกทั้งใน ร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีการบัญญัติถึงการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 34 และมาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วย อันเป็นประเด็นสำคัญที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาของรัฐบาล

ดังนั้น กลุ่มศึกษาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และประชาชนในภาคตะวันออก จึงขอมมีสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ที่กำหนดไว้ในมาตรา 43 ซึ่งบุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิในการจัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนมีส่วนร่วมในการกำหนดการพัฒนาใดๆ ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง โดยการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่สูญเสีย

ความสามารถของคนรุ่นอนาคต ทั้งนี้กลุ่มศึกษาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกและประชาชนในภาคตะวันออก ขอใช้สิทธิตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 กำหนดไว้ในมาตรา 43 (3) เสนอแนะต่อหน่วยงานรัฐในกรณีการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งอาจเป็นการดำเนินการที่จะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชน ดังนี้

1. รัฐต้องมีการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Plan - ESB) ให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม และมีแนวทางจัดการปัญหาในระยะยาวอันเป็นที่ยอมรับได้ของประชาชน

การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นแนวนโยบายต่อเนื่องจากการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก ซึ่งการพัฒนาตามแผน ESB (Eastern Seaboard Development Plan) นั้น นำมาซึ่งปัญหาในพื้นที่มากมาย อาทิเช่น ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่มีได้กระจายความมั่งคั่งและความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้า การแข่งขันทรัพยากรอย่างรุนแรงสร้างความขัดแย้งลุกลามจากปัญหาระดับภาคไปสู่ปัญหาระดับประเทศ การเปลี่ยนแปลงการถือครองที่ดินจำนวนมากนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมขนาดใหญ่ ตลอดจนความเสื่อมโทรมทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญที่สุด คือ พื้นที่ผลิตอาหารของภาคตะวันออกลดจนกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารของชุมชนท้องถิ่น ของสังคม และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย นอกจากนี้ยังคงมีปัญหาเรื่องมลพิษที่ตกค้างในระบบนิเวศ ทั้งดิน น้ำ อากาศ ผลผลิตอาหาร และสุขภาพโดยรวมของชุมชน ที่ถูกทิ้งไว้ให้ประชาชนภาคตะวันออกเป็นผู้แบกรับชะตากรรม ซึ่งการจัดการเรื่องขยะอุตสาหกรรมนั้นก็ยังไม่มีความเห็นแนวทางจัดการแก้ปัญหาที่ชัดเจน

เพราะฉะนั้นรัฐต้องดำเนินการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) ให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม และสร้างความเชื่อมั่น เพื่อเป็นหลักประกันต่อประชาชนภาคตะวันออกก่อนที่จะมีการพัฒนาโครงการใหม่เพิ่มขึ้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิมจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมใหม่และชุมชนเมืองใหม่ ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในอนาคตอันใกล้ ทั้งนี้รัฐจะต้องเตรียมนโยบายและแผนงานสำหรับการบริหารจัดการของเสียทุกประเภทอย่างยั่งยืน และต้องมีแผนบริหารจัดการของเสียในปริมาณมหาศาลที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และต้องปฏิบัติได้จริง ไม่สร้างมลภาวะเพิ่มเติมจากการบริหารจัดการของเสียต่างๆ พร้อมทั้งต้องมีแนวทางจัดการปัญหาในระยะยาวอันเป็นที่ยอมรับได้ของประชาชน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่นอกเหนือไปจากการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ประกอบการ ก่อนที่จะเดินหน้าโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ต่อไป

2. รัฐจะต้องไม่เร่งรัดโครงการหรือกิจการที่อาจจะก่อผลกระทบในวงกว้าง ที่ปัจจุบันมีการคัดค้านกันอยู่

รัฐจะต้องไม่เร่งรัดโครงการหรือกิจการที่อาจจะก่อผลกระทบในวงกว้าง ที่ปัจจุบันมีการคัดค้านกันอยู่ โดยขอให้มีการศึกษาทางเลือกและผลกระทบอย่างรอบด้านก่อน และต้องให้ประชาชนได้ร่วมพิจารณาความเหมาะสมของโครงการหรือทางเลือกที่ศึกษาด้วย เพื่อเป็นการป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น โครงการท่าเรือแหลมฉบัง เฟส 3, โครงการท่าเรือมาบตาพุด เฟส 3, โครงการนิคมอมตะนคร แห่งที่ 2 (รอยต่อชลบุรี-ระยอง) เป็นต้น

3. รัฐต้องมีการปฏิบัติตามมาตรา 77 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 โดยสมบูรณ์ด้วยในกระบวนการตรากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

กระบวนการร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ไม่สอดคล้องกับมาตรา 77 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 ที่กำหนดไว้ คือ ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง “แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย” ได้กำหนดแนวทางให้หน่วยงานรัฐดำเนินการตราร่างพระราชบัญญัติตามหลักการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ปรากฏว่ากระบวนการร่างพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. โดยที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) มีมติรับหลักการร่างกฎหมายดังกล่าว ในวาระแรกไปแล้วนั้น เป็นการขาดการรับฟังความคิดเห็นก่อนกระบวนการร่างกฎหมาย โดยที่รัฐเป็นผู้ร่างกฎหมายอยู่ฝ่ายเดียว และนำมารับฟังความคิดเห็นเมื่อร่างกฎหมายทั้งฉบับเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นกระบวนการร่างกฎหมาย พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ดังกล่าวสะท้อนถึงความไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมาย และไม่ปฏิบัติตามหลักการของรัฐธรรมนูญมาตรา 77 ที่บัญญัติหลักการประเมินผลกระทบของกฎหมายไว้ และเนื้อหาในร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ยังมีจุดอ่อนที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในหลายเรื่อง เช่น ขาดการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment) การลดหย่อนหลักการระวังไว้ก่อน (Precautionary Principle) ขาดความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาของประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ตลอดจนการให้อำนาจที่เปิดกว้างแก่คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นต้น ทั้งนี้ขอให้รัฐมีการปฏิบัติตามมาตรา 77 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 โดยสมบูรณ์ในกระบวนการตรา พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้วย

4. รัฐต้องจริงจังกับความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาของประชาชนในภาคตะวันออก

เพื่อให้การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นตัวอย่างการพัฒนาที่ยั่งยืนที่แท้จริง ขอให้รัฐจริงจังกับความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา ไม่เพียงแต่กับนักลงทุนและผู้ประกอบการเท่านั้น แต่รัฐต้องให้ความสำคัญกับ

ประชาชนในภาคตะวันออก และให้น้ำหนักการพัฒนาในมิติต่างๆ อย่างสมดุล รวมทั้งต้องตอบโจทย์ที่ทำนายในอนาคตให้ได้อย่างดีด้วย เช่น เรื่องความสามารถในการรองรับการพัฒนาของพื้นที่ภาคตะวันออก การพัฒนาคุณภาพชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงทรัพยากรอย่างเป็นธรรม และปฏิบัติการเพื่อบรรเทาปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันองค์กรชุมชนในภาคตะวันออกและภาคีหลายภาคส่วนได้ร่วมกันระดมความคิดเห็นต่อทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก จนได้ภาพอนาคตที่พึงปรารถนาของเรชาวตะวันออก คือ “วิถีไทสร้างสรรค์ตะวันออก” ที่เกิดจากภาคส่วนในภาคตะวันออกรู้เท่าทันกระแสโลก มีระบบการเมืองแบบกระจายอำนาจ นโยบายที่เน้นมิติคุณภาพชีวิต การศึกษาที่เน้นสร้างผู้ประกอบการ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลระหว่างภาคบริการ-ภาคเกษตร-ภาคอุตสาหกรรม สังคมคาร์บอนต่ำ ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟู และคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

พร้อมกันนี้ขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ที่เปิดรับฟังความคิดเห็นในเว็บไซต์ www.eeco.or.th จนถึงวันที่ 9 ต.ค. 2560 มาด้วย ดังนี้

1. การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นแนวนโยบายต่อเนื่องจากการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) ที่ได้ก่อผลกระทบให้กับประชาชนในพื้นที่มาอย่างยาวนาน ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และสุขภาวะ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment)¹ ของการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ก่อนการดำเนินการใดของรัฐหรือก่อนที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ
2. การจัดทำให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเปิดเสรีครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุนในการประกอบการ จะต้องไม่เป็นการลดหย่อนสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน และลดหย่อนหลักการระวังไว้ก่อน (Precautionary Principle) ที่ได้มีกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด (ร่าง พ.ร.บ.เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ...มาตรา 6(2))

2.1 การดำเนินโครงการใดภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชนหรือชุมชนตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้ใช้คณะผู้ชำนาญการตามชุดคณะที่มี ไม่ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพื่อพิจารณาเป็นการเฉพาะ และไม่ให้อำนาจกำหนดเวลา

1 การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment : SEA) คือการใช้กรอบแนวคิดและกระบวนการในการวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ในรายสาขา (sectoral based) หรือในเชิงพื้นที่ (area based) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการตัดสินใจ เพื่อให้การตัดสินใจนั้นมีคุณภาพ รอบคอบ โปร่งใส และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ SEA จะเป็นการดำเนินการก่อนถึงขั้นตอนการพัฒนา โดยสามารถช่วยชี้ว่า นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ ลักษณะใดเหมาะสมกับพื้นที่และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และช่วยบ่งชี้เรื่องหรือในประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับโครงการด้วย ดังนั้น การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะนำมาสู่การบูรณาการ ทั้งความคิดและการปฏิบัติการร่วมกันของหลายฝ่ายให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการตัดสินใจจากหลายฝ่ายอย่างมีส่วนร่วม โดยมุ่งเป้าประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืน >>ที่มา onep.go.th

การพิจารณาเป็นการเร่งรัด เพื่อให้มีการพิจารณาให้ความเห็นเป็นไปอย่างครบถ้วนถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปอย่างอิสระ มีความรอบคอบ โดยคณะผู้ชำนาญการสามารถไม่ให้ความเห็นชอบรายงานฯก็ได้ (มาตรา 8)

2.2 การกำหนดให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจในการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้นจากการกำหนดและการดำเนินการตามนโยบาย แผน และมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกครอบคลุมตลอดทั้งแนวทางหรือมาตรการป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาผลกระทบเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายนั้น ไม่เหมาะสมเพียงพอ ควรที่จะมีการดำเนินการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment) และดำเนินการนโยบาย แผน และมาตรการต่างๆ ให้สอดคล้องกับผลการศึกษา SEA (มาตรา 15(3))

3. การปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง หรือมีกฎหมายขึ้นใหม่ เพื่อให้การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีประสิทธิภาพ สะดวก และรวดเร็ว จะต้องปฏิบัติตามมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 อย่างเคร่งครัด (มาตรา 9)

4. การวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ให้ชัดเจนแน่นอน โดยเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ สอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนเป็นหัวใจที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นจะยกเว้นการนำกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองมาใช้บังคับในระหว่างการจัดทำแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงการพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค และคณะกรรมการนโยบายจะมีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายและแผนตามมาตรา 29 ในเรื่องใดไปพลางก่อนไม่ได้ (มาตรา 31) โดยต้องให้กรมโยธาธิการและผังเมืองดำเนินการจัดทำผังเมืองขึ้นใหม่ ในระหว่างที่ยังจัดทำผังเมืองไม่แล้วเสร็จ ให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามผังเมืองที่มีการประกาศบังคับใช้อยู่ (มาตรา 32)

5. ขอให้พิจารณาทบทวนกระบวนการจัดหาที่ดินเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ไม่ควรนำที่ดิน ส.ป.ก. (มาตรา 36) ที่ราชพัสดุ (มาตรา 53) ที่ดินของรัฐอื่นใด หรือที่ดินที่มีความสำคัญกับระบบนิเวศหรือวัฒนธรรม เช่น พื้นที่ป่า พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่เกษตรกรรมชั้นดี มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หากจะมีการจัดหาที่ดินต้องให้เอกชนเป็นผู้จัดหาเอง

6. ประชาชนในภาคตะวันออกที่ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินควรได้รับสิทธิ์ในการเข้าถึงกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยและทำกินด้วย นอกจากนี้การได้รับสิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดต้องมีเงื่อนไขเป็นไปเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ Sustainable Development Goals (SDGs) (มาตรา 48)

ดังนั้นกลุ่มศึกษาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกและประชาชนในภาคตะวันออก จึงมีข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานรัฐ เพื่อเป็นการรักษาประโยชน์ของประชาชน ชุมชน ในภาคตะวันออก และผลประโยชน์ของประเทศจากการดำเนินการในกรณีการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และการตรากฎหมายที่

เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ตามที่ได้กล่าวมา อันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่าง
สงบสุขของประชาชนหรือชุมชน กลุ่มศึกษาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกและประชาชนในภาค
ตะวันออก จึงอาศัยสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 กำหนดไว้ในมาตรา 43 (3) เข้าชื่อกันเพื่อ
เสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน หรืองดเว้นการดำเนินการ
ใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชน ตามข้อเสนอแนะต่อไปโดยต้องให้ประชาชนที่
เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วย

กลุ่มศึกษาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก